

Een greep uit de reacties:

- Via een zeer inleefbaar verhaal maken we kennis met de manier waarop een arm gezin en een arme gemeenschap door het leven probeert te komen. Hoe dit aanvoelt, hoe je in kleine en grote zaken deze tekorten weet te verwerken en te beleven, vinden we in dit zeer ingrijpend werk, dat door jong en oud kan worden gelezen, en eigenlijk voor iedereen een verplichte lectuur zou moeten zijn. (Recensie www.bruna.nl - waardering : 4 sterren)

- Als hulpverlener ben ik reeds 5 jaar werkzaam in organisatie rond armoede. In die vijf jaar heb veel geleerd van mensen in armoede. Maar het boek heeft mij nog veel meer geleerd. Wat mij steeds zal bijblijven zijn de sterke gevoelens die beschreven staan. Die fragmenten vertellen zoveel meer dan de woorden die er staan. (Coördinator Teledienst)

- DÉ ARMOEDEROMAN 2009 . Een moedig gezin dat met de getuigenis in dit boek zowel mensen in armoede als welzijnswerkers bijstaat. Dit zou verplichte lectuur moeten worden voor studenten Sociaal Werk. En ja, waarom niet, voor iedereen.
(Recensie in Welzo (juni 2009), mensenrechtenkrant uitgegeven door Steunpunt Welzijn)

- Nogmaals dank voor jullie sterke getuigenis over het zeer mooie boek (dat leest als een trein) "Ik ben iemand/niemand" (Henk Pedagogisch Begeleider Basisonderwijs)

- Het is zonder meer goed en spannend geschreven (Marc V. – vrijwilliger armoedebestrijding)

- boek is op één nacht uitgelezen ...dit moet de mensen bewust maken van wat armoede met mensen doet ... (Martine, vrijwilliger)

- Ik ben gisteren in 'Ik ben iemand/niemand' beginnen lezen. Ik heb in één ruk zitten doorlezen tot drie uur deze nacht. Een echte aanrader. Je rolt van de ene (tragische/minder tragische) situatie in de ander. Het is vooral met veel humor geschreven. (Sieg, Vlaams Netwerk armoedebestrijding)

- het leest als een trein zonder stationstop en het is een zeer aangrijpende reis vol emoties, geweld en liefde. (Viviane, vrijwilliger)

- Ik herkende heel wat van de ruige werkelijkheid van de levensgeschiedenissen die mensen me via mijn werk toevertrouwden maar evenzo de ongelooflijke moed om ondanks tegenslagen steeds maar opnieuw verder te doen. (Lieve, psychologe)

- ...het boek heeft me aan het lezen gekregen en gehouden!!! Vele mensen zouden door dit boek te lezen een beter inzicht krijgen over mensen in 'generatie'armoede. (Caro, ervaringsdeskundige in de armoede en sociale uitsluiting)

- Dank voor dit enorme werk dat spettert van moed, respect en vertrouwen die samen de nodige energie leverden om dit boek tot een goed (lees maar prachtig) einde te brengen. (Jef –inloophuis)

- Eén ding is zeker: je verhaal laat me niet zomaar los, Emilie. Op een drietal dagen las ik het uit, de dagen nadien bleef het door mijn hoofd spoken. Het heeft bij mij heel gemengde gevoelens nagelaten: verontwaardiging, meevoelen, boosheid, ergernis. Door mijn hoofd flitste honderd keer de vraag 'Wat zou ik zélf doen of gedaan hebben in die omstandigheid?'... Voor de schrijvers van het boek alleen maar woorden van lof: het initiatief, de aanpak, het resultaat. Hoe meer mensen dit lezen, hoe beter. (Erna, germanist)

- Ik ben geen grote lezer...Jullie boek heb ik wel uitgelezen, omdat ik het zo aangrijpend maar ook echt ontroerend vond. De kwetsbaarheid die in dit boek vervat zit, is volgens mij meer dan menselijk. Ik dacht onmiddellijk "moest ik dat allemaal meegemaakt hebben, weet ik niet of ik zo sterk zou zijn". De moed en de wilskracht zijn dan ook twee zaken die me zeker zullen bij blijven. (Sofie, studente sociaal cultureel werk)

- Vanuit mijn job, binnen ACW , ben ik ook van plan om naast een heleboel reclame voor jullie boek, ook met de problematiek die erin naar voor komt, iets te doen... (Anneke, ACW)